

Nr 427.

Av herr **Andersson** i Dunker, *angående ändring av skatteförfattningarnas bestämmelser om avdrag för värdeminskning å jordbruks driftsbyggnader.*

I anvisningar för ifyllande av självdeklarationsblanketterna punkt 18 heter det:

Avdrag medges för sådan värdeminskning å driftsbyggnader, därunder inbegripna för driften nödiga bostadsbyggnader, som dessa även med normalt underhåll och aktsam vård äro underkastade. Avdraget bör beräknas till viss procent av byggnadens värde, olika allt efter den tid en byggnad av ifrågavarande art anses kunna för sitt ändamål utnyttjas. I fråga om jordbruksfastighet anses såsom för driften nödiga bostadsbyggnader dels byggnader, som äro upplåtna till anställd personal, dels ock jordägarens egen bostadsbyggnad, i den mån denna ej representerar ett större värde än som för jordbruk eller skogsbruk av motsvarande storlek må anses behöfligt. Förefinnes dylikt mervärde, må avdraget avse endast så stor del av värdeminskningen, som kan anses belöpa på nödig bostadsbyggnad.

Som grund för avdraget angives här byggnadens *värde*, från vilket viss procent får avdragas. Några klargörande bestämmelser eller anvisningar hur detta värde skall beräknas finnas dock icke i taxeringsförordningen. Vanligast torde vara att deklaranten räknar med brandförsäkringsvärdet. Detta är ju också ett värde, som godkänts av vederbörande försäkringsanstalt efter inhämtandet av ganska noggranna uppgifter om byggnadens storlek och beskaffenhet. Ofta inträffar dock att taxeringsmyndigheterna, särskilt prövningsnämnderna, icke godkänna ett så beräknat värde av byggnaderna. Man tillämpar helt andra beräkningsgrunder, särskilt när det gäller jordbruksfastighet. En del taxeringsmyndigheter medgiva ej avdrag för värdeminskning å byggnader beräknat å högre belopp än fastighetens taxeringsvärde. Andra stanna redan vid fastighetens jordbruksvärde, alldeles oavsett vad byggnadernas verkliga värde är. Ett sådant förfarande saknar tydligen stöd i gällande författning.

Det vore synnerligen önskvärt, för att få till stånd en riktig och likformig lagtillämpning, att bestämmelser eller anvisningar utfärdades om vad som i detta fall avses med byggnadens värde.

Med stöd av vad här anförts får jag därför anhålla,

att riksdagen måtte besluta hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag hur värdet å jordbruks driftsbyggnader skall beräknas vid taxering, då yrkande om avdrag för värdeminskning framställles.

Stockholm den 23 januari 1934.

Harald Andersson

i Dunker.

